

به شما دستور داده بودم که فلانی و فلانی را آتش بزند؛ ولی عذاب دادن با آتش مخصوص الله است؛ پس اگر آن دو را یافتید، آنها را بکشید.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می‌گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم ما را در قالب لشکری به جهاد فرستاد و دو نفر از قربیش را نام برد و فرمود: «إِنْ وَجَدْتُمْ فُلَانًا وَفُلَانًا، فَأُخْرِقُوهُمَا بِالنَّارِ»؛ «اگر فلانی و فلانی را یافتید، آنها را با آتش بسوزانید»؛ سپس هنگام حرکت به ما فرمود: «إِنِّي كُنْتُ أَمَرْتُكُمْ أَنْ تُخْرِقُوا فَلَانًا وَفَلَانًا، وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذِّبُ بِهَا إِلَّا اللَّهُ، فَإِنْ وَجَدْتُمُوهُمَا فَاقْتُلُوهُمَا»؛ «به شما دستور داده بودم که فلانی و فلانی را آتش بزند؛ ولی عذاب دادن با آتش مخصوص الله است؛ پس اگر آن دو را یافتید، آنها را بکشید».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

در این حدیث ابوهریره رضی الله عنه خبر می‌دهد که رسول الله صلی الله علیه وسلم آنها را در قالب لشکری برای جنگ با دشمن فرستاد و به ایشان امر نمود چون دو نفر از قربیش را دیدند و دست شان به آنها رسید، آنها را با آتش بسوزانند. اما زمانی که لشکر آماده‌ی رفتن می‌شد و رسول الله صلی الله علیه وسلم برای وداع قبل از سفر می‌آید، می‌فرماید: «مَنْ بَهَ شَمَّا دَسْتُورَ دَادَمْ فَلَانَى وَ فَلَانَى رَا بَسُوزَانِيدَ، اَمَّا تَهَا اللَّهُ مَتَعَالٌ اَسْتَ كَهْ بَآشَ عَذَابَ مَنْ كَنَدَ، پَسْ اَكَرْ دَسْتَ تَانَ بَهْ آنَهَا رَسِيدَ، آنَانَ رَا بَكْشِيدَ».

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/8889>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

